

"Jesús ve a néixer encara en la vida de cada un de nosaltres"

Dij, 28/12/2017 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 27 de desembre 2017

Nadal de Jesús nostre Senyor

Estimats germans i germanes, bon dia!

Avui voldria reflexionar amb vosaltres sobre el significat del Nadal de Jesús, nostre Senyor, que aquests dies estem vivint en la fe i en les celebracions.

La construcció del pessebre i, especialment, la litúrgia, amb les seves Lectures bíbliques i les seves cançons tradicionals, ens han fet reviure «l'avui» en què «ha nascut per nosaltres el Salvador, Crist el Senyor» (Lc 2,11).

En els nostres temps, especialment a Europa, ens trobem davant una mena de "degradació" del Nadal: en nom d'un fals respecte que no és cristià, que sovint amaga el desig de marginalitzar la fe, s'elimina de la festa qualsevol referència al naixement de Jesús. Però en realitat aquest esdeveniment és l'únic Nadal veritable! Sense Jesús no hi ha Nadal; és una altra festa, però no el Nadal. I si al centre hi ha Nadal, aleshores també tot el que l'envolta, és a dir les llums, els sons, les diverses tradicions locals, inclosos els aliments, tot es combina per crear l'ambient de la festa, però amb Jesús al centre. Si el traiem, la llum s'apaga i tot esdevé fals, aparent.

Mitjançant l'anunci de l'Església, nosaltres, com els pastors de l'Evangelí (cf. Lc 2,9), som guiats a cercar i trobar la llum autèntica, la de Jesús que, fent-se home com nosaltres, es manifesta d'una manera sorprenent: neix d'una pobra noia desconeguda, que el dona a llum en un estable, amb l'ajut només del marit... El món no nota res, però al cel els àngels que saben la realitat exulten! I és així com el Fill de Déu es presenta avui també a nosaltres: com el do de Déu per a la humanitat que es troba immersa en la nit i en l'entumiment de la son (cf. Is 9,1). I fins i tot avui assistim al fet que sovint la humanitat prefereix la foscor, perquè sap que la llum revelaria totes aquelles accions i aquells pensaments que la faria tornar vermella o tenir remordiments de consciència. Així preferim quedar-nos en la foscor i no descobrir els nostres mals hàbits.

Aleshores ens podem preguntar què significa acollir el do de Déu que és Jesús. Com Ell mateix ens va ensenyar amb la seva vida, significa convertir-nos en un do gratuït per a aquells que ens trobem cada dia en el nostre camí. És per això que per Nadal ens fem regals. El veritable do per a nosaltres és Jesús, i com Ell volem ser un do per als altres. I, com que volem ésser un do per als altres, ens fem regals, com a signe, com a signe d'aquesta actitud que ens ensenya Jesús: Ell, enviat pel Pare, ha estat un regal per a nosaltres, i nosaltres som regals per als altres.

L'apòstol Pau ens ofereix una clau de lectura sintètica, quan escriu - és bonic aquest passatge de Pau -: «Ha aparegut la gràcia de Déu, que porta la salvació a tots els homes i que ens ensenya a viure en aquest món amb sobrietat, amb justícia

i amb pietat» (Titus 2,11-12). La gràcia de Déu “ha aparegut” en Jesús, el rostre de Déu, que la Verge Maria va donar a llum com tot nen d’aquest món, però que no ha vingut “de la terra”, ha vingut “del Cel”, de Déu. D’aquesta manera, amb la encarnació del Fill, Déu ens ha obert el camí de la nova vida, fonamentada no en l’egoisme sinó en l’amor. El naixement de Jesús és el gest d’amor més gran del nostre Pare del Cel.

I, finalment, un últim aspecte important: en el Nadal nosaltres podem veure com la història humana, que mouen els poderosos d’aquest món, és visitada per la història de Déu. Déu s’implica amb els que, confinats al marge de la societat, són els primers receptors del seu do, és a dir - el do - la salvació portada per Jesús. Amb els petits i els menyspreats, Jesús estableix una amistat que continua en el temps i que nodreix l’esperança d’un futur millor. A aquestes persones, representades pels pastors de Betlem, «apareix una gran llum» (Lc 2,9-12). Estaven marginats, eren malvistos, menyspreats, i a ells els arriba primer la gran notícia. Amb aquestes persones, amb els petits i els menyspreats, Jesús estableix una amistat que continua al llarg del temps i que nodreix l’esperança d’un futur millor. A aquestes persones, representades pels pastors de Betlem, apareix una gran llum, que els porta directes a Jesús. Amb ells, en tot moment, Déu vol construir un món nou, un món on ja hi ha persones rebutjades, maltractades i pobres.

Estimats germans i germanes, en aquests dies obrim les nostres ments i els nostres cors per acollir aquesta gràcia. Jesús és el do de Déu per a nosaltres i, si l’acollim, nosaltres també podem ser-ho per als altres - ser do de Déu per als altres - en primer lloc per aquells que no han experimentat mai atenció o tendresa. Però quanta gent en la seva vida mai ha experimentat una carícia, una atenció d’amor, un gest de tendresa... Nadal ens porta a fer-ho. Així Jesús ve a néixer encara en la vida de cada un de nosaltres i, a través de nosaltres, segueix essent do de salvació per als petits i els marginats.

Traducció per Josep M. Torrents Sauvage